

ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1

The Effects of Using Role Play Activities to Enhance English Speaking Skills of Level 1
Vocational Certificate Students

สมฤดี คำภาซี (Somruedee Khamphasee)*

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (Suneeta Kositchaivat)**

มัณฑนา พันธุ์ดี (Mantana Pandee)**

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี จำนวน 30 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) บทเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 บทเรียน 2) แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ จำนวน 4 แผน 3) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 4) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ สถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : กิจกรรมบทบาทสมมติ, การพูดภาษาอังกฤษ, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

*นักศึกษาระดับปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

**อาจารย์ ดร. ภาควิชาการศึกษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

The purposes of this research were to 1) compare English speaking skills before and after using Role Play activities, and 2) investigate the students' satisfaction toward learning and teaching management using Role Play activities to develop English speaking skills. The sample of this research were thirty students of certificate level 1, Hospitality department at Suphanburi Vocational College. They were selected by cluster random sampling. The instruments of this research were: 1) The workbook to enhance speaking skills using Role-Play activities 2) Four lesson plans of learning and teaching management using Role-Play activities 3) English speaking pretest and posttest 4) The speaking assessment form and 5) a questionnaire to measure students' satisfaction toward the learning and teaching management using Role-Play activities. The experiment was conducted in four weeks, two hours per week, eight hours in total. The dependent t-test, mean and standard deviation (S.D.) were used to analyze the data. The results of this research were as follows: 1) The English speaking skills after using Role Play activities were significantly higher than before at .05 level. and 2) The students' satisfaction toward Role Play activities to develop English speaking skills was at the highest level.

Keywords: Role Play, English Speaking, English for communication

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่มีความสำคัญในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษกลายเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและใช้ในการติดต่อกันในชีวิตประจำวัน และมีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของผู้คนจำนวนมากไม่น้อย เนื่องจากอิทธิพลของความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและเป็นยุคแห่งสังคมข่าวสาร สารสนเทศ ยิ่งไปกว่านั้นภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เรียนก้าวทันสังคมโลกปัจจุบันยิ่งส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากยิ่งขึ้น ซึ่งถือว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างมากต่อการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้า แสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น การประกอบอาชีพ รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพที่ดีสู่สังคมโลกกว้าง อีกทั้งภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษไม่ได้เป็นเพียงภาษาที่ใช้สื่อสารเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้น แต่ยังใช้ติดต่อบริเวณระหว่างชนชาติที่ใช้ภาษาต่างกันด้วย เราใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร ทำความเข้าใจ ทั้งในเรื่องชีวิตประจำวัน เศรษฐกิจ ธุรกิจ รวมถึงด้านวิชาการต่าง ๆ อีกทั้ง ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้แพร่หลายทั่วโลก และมีบทบาทสำคัญทั้งในเรื่องของการติดต่อสื่อสารและถ่ายทอดวิชาการต่าง ๆ (Donkaewbua, 2015)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่แสดงถึงระดับความสามารถในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และเป็นตัวบ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศ คนที่เรียนภาษาหากไม่สามารถพูดภาษานั้นได้อย่างคล่องแคล่วถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ในภาษานั้นไม่เพียงพอ (Richards, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Ur (1996) ที่กล่าวว่า ทักษะการพูด เป็นทักษะที่แสดงให้เห็นว่า ผู้พูดมีความรู้ในภาษานั้นอย่างชัดเจน ภาษาอังกฤษมีความสำคัญมากสำหรับกลุ่มคนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เพื่อใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันและทางธุรกิจ รวมถึงในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสามารถในการพูด (Nunan, 1991) กล่าวว่าความสามารถในการพูดมีความสำคัญในการเรียนภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ และความสำเร็จในการใช้ภาษาคือสามารถสื่อสารได้ด้วยการพูด

จากอดีตที่ผ่านมาพบว่าประเทศไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและคนไทยมีปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก ประกอบกับเด็กไทยขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพราะไม่มีประสบการณ์ รวมถึงพื้นฐานอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝนเพราะกลัวว่าจะพูดผิด ผลการวิจัยของ ศรีเงิน แผลสุพัฒน์ (Paesupat, 1998) พบว่า นักเรียนไทยมีความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ในระดับอ่อนมาก ถึงแม้ว่าจะผ่านการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนมาไม่ต่ำกว่า 10 ปีก็ตาม และจากการจัดอันดับของ English Proficiency Index (EFI) ซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ มีทักษะภาษาอังกฤษระดับสูงมาก จนถึง ระดับต่ำมาก ปรากฏว่าประเทศไทยถูกจัดอยู่ในระดับต่ำมาก สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (The Thailand Research Fund, 2012) ในขณะเดียวกัน Brown (2001) ได้กล่าวถึงปัญหาที่ทำให้การเรียนภาษาที่สองโดยเฉพาะการพูด ไม่ประสบความสำเร็จเนื่องจากสาเหตุที่ว่าไม่รู้จะพูดอย่างไร กลัวพูดผิดและกลัวเสียหน้า สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะวิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบดั้งเดิมที่เน้นการสอนไวยากรณ์ไม่ได้เน้นสอนให้มีการฝึกพูด ไม่มีสื่อและวิธีการสอนที่จูงใจที่จะให้การพูดภาษาอังกฤษเกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ จึงทำให้ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ ซึ่งถ้าหากเราสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ด้วยการพูดถือว่าเป็นประโยชน์ที่แท้จริงจากภาษานั้น ๆ (Intanon, 2013)

นอกจากนั้น สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (Office of the Basic Education Commission, 2014) กล่าวถึงความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษว่ามีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่เป็นปัญหาระดับต้น ๆ ของคนไทยในการเรียนภาษาอังกฤษ กล่าวคือ นักเรียนส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังไม่สามารถเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารได้ด้วยการพูดมากนัก และกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education, 2009) จึงได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษาโดยกำหนดจุดเน้นการจัดการศึกษาของนักเรียน นักศึกษาระดับอาชีวศึกษา เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและใช้เพื่อประกอบอาชีพ เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง เรียนรู้จากกิจกรรม และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติ ด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ความสามารถในการด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจและมีค่าเฉลี่ยลดลง ซึ่งจะเห็นได้ในการศึกษา 2561 โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 28.46 และปีการศึกษา 2562 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 24.79 ลดลงอย่างต่อเนื่อง 2 ปี (สถาบันทดสอบทาง

การศึกษาแห่งชาติ, 2562: 3) สอดคล้องกับค่าเฉลี่ยคะแนนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ในปีการศึกษา 2561 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 29.29 และในปีการศึกษา 2562 มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 25.29 ซึ่งเปรียบเทียบ 2 ปีการศึกษา ปรากฏว่าค่าเฉลี่ยคะแนนลดลงเช่นกัน

จากสภาพปัญหาข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษากิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษและเห็นว่ากิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ และสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษได้จริง นักเรียนจะมีความคล่องแคล่วในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ช่วยในการฝึกพูดอย่างเป็นธรรมชาติ เพราะการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการเรียนที่ไม่เป็นทางการและไม่มีโครงสร้างที่นักเรียนรู้สึกว่าเป็นกฎที่ตายตัว และให้โอกาสในการแสดงออก ซึ่งแตกต่างจากรูปแบบการสอนแบบบรรยาย อีกทั้งกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงออกการสื่อสารอย่างชัดเจน ทำให้ผู้เกิดความสนุกสนานในขณะที่ทำกิจกรรม และได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมห้องผ่านบทบาทที่ตนเองได้รับ (Adam and Mabusela, 2013) นอกจากนี้ กิจกรรมบทบาทสมมติมีความสำคัญมากในการพัฒนาความสามารถในการพูด เพราะทำให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึกการสื่อสารในหลากหลายบริบทและนักเรียนยังมีความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ไขปัญหาในบทบาทที่ตนเองกำลังแสดง นักเรียนไม่เพียงแต่ผู้ที่ยืนฟังการบรรยายเพียงอย่างเดียว (passive learners) แต่ยังเป็นนักเรียนที่ได้ร่วมแสดงออกหรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนจากกิจกรรมที่หลากหลายอีกด้วย (active learners) (Arham, 2016) กิจกรรมบทบาทสมตินั้น ถ้าดำเนินการอย่างถูกต้องจะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นการเรียนรู้และทำให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความคิดสร้างสรรค์และเป็นธรรมชาติมากที่สุด (Mason, 2006) ซึ่ง Richards (1985) ได้ให้แนวคิดที่สนับสนุนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ไว้ว่า ช่วยให้ผู้เรียนมีความยืดหยุ่นในสถานการณ์ใหม่ๆ ที่หลากหลายซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถฝึกใช้ภาษาได้ถูกต้องมากขึ้น และได้กล่าวถึง ข้อดีของบทบาทสมติด้านทักษะความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในขณะการฝึกซ้อมสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ โดยผ่านรูปแบบการสนทนาจนเกิดความแม่นยำซึ่งทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ลองผิดลองถูกได้ฝึกแก้ภาษาแม้จะมีความผิดพลาดบ้างก็สามารถเรียนรู้และมีโอกาสแก้ไขได้ด้วย ตนเองและช่วยเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษาส่งผลให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและมั่นใจ และในงานวิจัยของ Chaursiya (2012) ได้กล่าวไว้ว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีโอกาสได้ฝึกการสื่อสารในบทบาทที่หลากหลาย และการเรียนผ่านกิจกรรมนี้ยังทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ผ่านการสวมบทบาทต่างๆ อีกด้วย

Ladousse (1987) กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กันในห้องเรียนและเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนหลายรูปแบบ ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึกที่อยู่ภายในและเป็นการให้โอกาสผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ฝึกการใช้ภาษาผ่านกิจกรรม สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากประโยชน์ของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนพูดภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพและเห็นผลอย่างชัดเจน เพราะเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้โดยร่วมทำ

กิจกรรมกับเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเกิดความคิดสร้างสรรค์ อีกทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกวิเคราะห์แก้ไขปัญหาจากสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Chaursiya (2012) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติที่มีผลต่อการสอนการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด 10 จำนวน 30 คนของโรงเรียน Durga Secondary School ประเทศเนปาล โดยออกแบบการประเมินก่อนเรียน และหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบการพูด (oral test) และในระหว่างเรียนใช้แบบทดสอบความก้าวหน้า จำนวน 3 ครั้ง ซึ่งหัวข้อที่ใช้ทดสอบจะมีทั้งหมด 10 หัวข้อ ซึ่งเป็นหัวข้อเกี่ยวกับหน้าที่ทางภาษา เช่น การแสดงความยินดี การขอร้อง การขอโทษ และการถามความต้องการ เป็นต้น หลังการทดสอบพบว่า คะแนนการประเมิน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และนอกจากนั้นคะแนนระหว่างเรียน ทั้ง 3 ครั้งก็ได้เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามลำดับ การจัดการเรียนโดยกิจกรรมบทบาทสมมติมีประสิทธิภาพในการสอนพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากความสำคัญของการพูดภาษาอังกฤษและประสิทธิภาพของกิจกรรมบทบาทสมมติ จากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นว่ากิจกรรมบทบาทสมมติจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับนักเรียน ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำกิจกรรมบทบาทสมมติมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี โดยเน้นการจัดการเรียนการสอนให้มีความน่าสนใจ นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และกระตุ้นให้ฝึกใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ ผ่านการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่นักเรียนคุ้นเคย โดยมีขั้นตอนการสอนที่ช่วยส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาให้แก่นักเรียนก่อนการแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติทั้งในเรื่องของคำศัพท์ รูปประโยคที่จำเป็น รวมถึงการออกเสียงที่ถูกต้องผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้การพูดภาษาอังกฤษเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียน คือสามารถพูดสื่อสารได้ และมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนาน ไม่เกิดความน่าเบื่อเหมือนการสอนรูปแบบบรรยายที่ผู้เรียนได้เรียนมา อีกทั้งยังสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพูดภาษาอังกฤษและสามารถนำภาษาอังกฤษ ไปใช้ได้จริงในโอกาสและสถานการณ์ที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

วิธีดำเนินการวิจัย

แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Pre-Experimental Research) แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลังเรียน (The One-group Pretest-Posttest Design)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุพรรณบุรี ตำบลท่าพี่เลี้ยง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษสำหรับงานโรงแรม จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

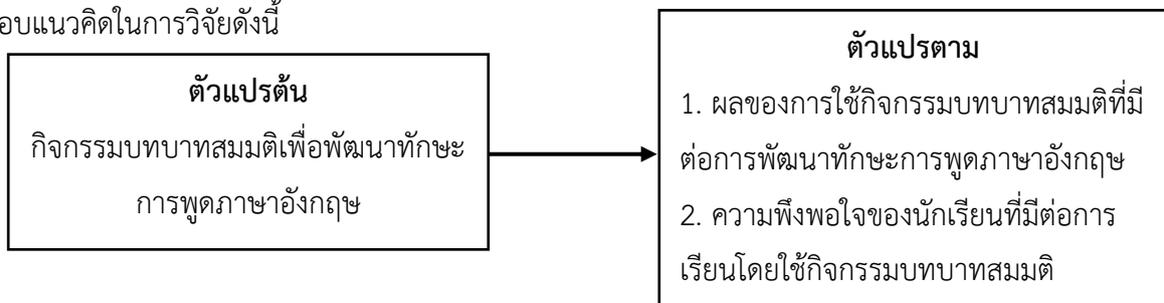
ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่มีต่อการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนโดยใช้ กิจกรรมบทบาทสมมติ และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งมี กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. บทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ได้สร้างขึ้นจากการศึกษากรอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาความสามารถในการพูดของกลุ่มผู้ใช้ภาษาขั้นพื้นฐาน ระดับ A2-B1 ทำให้ได้หัวข้อที่ทำบทเรียน จำนวน 4 บทเรียน ประกอบด้วย Chapter 1: Making a reservation through telephoning Chapter 2: Checking – in the Hotel Chapter 3: Ordering food และ Chapter 4: Checking – out the Hotel

2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 4 แผน โดยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวนทั้งหมด 8 ชั่วโมง

3. แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชุด เพื่อใช้ทดสอบก่อนและหลังเรียน นักเรียนจับคู่เพื่อจับสลาก เลือกหัวข้อ และบทบาทของตนเอง และผู้เรียนทำการแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่ได้เพื่อเป็นการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) หลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติครบทั้ง 4 บทเรียนแล้ว นักเรียนทดสอบหลังเรียน (Posttest) โดยวิธีการเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียน

4. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งเกณฑ์การประเมินประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านความคล่องแคล่ว ด้านคำศัพท์ และด้านการออกเสียง แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ ระดับ 4 3 2 1 และ 0 คะแนน

5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยแบ่งเป็น 4 ด้านคือ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ 3) ด้านผู้เรียน และ 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน/บทเรียน โดยใช้เกณฑ์การประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมบทบาทสมมติ โดยมีขั้นตอนในการสร้างและการหาคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 หมวดวิชาทักษะชีวิต กลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ (รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม)

2) ศึกษาและสำรวจความสามารถด้านการพูดของกลุ่มตัวอย่าง

3) คัดเลือกเนื้อหาบทเรียน โดยเนื้อหาบทเรียนมีวิธีการได้มาซึ่งการใช้แบบสอบถามความต้องการและความสนใจในการเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4) จัดทำบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

5) นำบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง นำข้อเสนอแนะไปปรับปรุงแก้ไข

6) นำบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่ได้รับการตรวจแก้ไขไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบและประเมินคุณภาพ ความถูกต้องเหมาะสมของบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา

7) นำข้อมูลที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย โดยคัดเลือกค่าดัชนีที่มีความสอดคล้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 0.50 ขึ้นไป และปรับปรุงบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

8) นำบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ ไปทดลองใช้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 การบัญชี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

9) นำบทเรียนกิจกรรมบทบาทสมมติ ที่จัดทำสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม จำนวน 30 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียนจับสลากสถานการณ์จาก 4 สถานการณ์ เลือกเพียง 1 สถานการณ์ กำหนดเวลาให้สถานการณ์ละ 3-5 นาทีต่อ 1 คู่ โดยใช้เกณฑ์การประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการให้

คะแนนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นคะแนนสอบก่อนเรียนและบันทึกคะแนนของแต่ละคนไว้เปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน

2. ดำเนินการทดลองตามบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งใช้ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ในแต่ละบทเรียน 3 ขั้นตอนดังนี้

2.1 ขั้นเตรียม ประกอบด้วย ครูทบทวนคำศัพท์ ไวยากรณ์ แนะนำบทเรียน แจงวัตถุประสงค์ นำเสนอบทสนทนาสถานการณ์ตัวอย่างเชื่อมโยงกับเนื้อหาและบริบทของบทบาทสมมติซึ่งเป็นกิจกรรมทั้งแบบเดี่ยว คู่ กลุ่ม และทั้งห้องเรียน

2.2 ขั้นสาธิตและดึงความรู้ ประกอบด้วย ครูนำเสนอบทสนทนาสถานการณ์เกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียนนั้น ๆ อ่านออกเสียง แสดงบทบาทสมมติ สร้างบทบาทในสถานการณ์ที่กำหนดให้ และผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ

2.3 ขั้นฝึกและทบทวน ประกอบด้วย นักเรียนจับคู่สร้างบทสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนดให้ พร้อมทั้งแสดงบทบาทสมมติ ครูให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกิจกรรมและตัวผู้แสดง สอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคระหว่างทำกิจกรรม รวมถึงข้อเสนอแนะจากตัวผู้เรียนเองเกี่ยวกับกิจกรรม

3. เมื่อนักเรียน เรียนเนื้อหาจบครบทั้ง 4 บทเรียนแล้ว ครูทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้วิธีการเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน โดยให้นักเรียน จับสลากสถานการณ์จาก 4 หัวข้อ เลือกเพียง 1 สถานการณ์ และแสดงบทบาทสมมติตามสถานการณ์ที่ตนเองได้รับ โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษในการให้คะแนนเป็นรายบุคคล

4. นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

5. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบความสามารถในการพูดและแบบประเมินความพึงพอใจมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ

6. รายงานผลการวิจัยและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ โดยใช้สถิติค่าทดสอบที (t-test Dependent)

2. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยกำหนดรายละเอียดแบบสอบถามความพึงพอใจซึ่งแบ่งเป็น 4 ด้านคือ 1) ด้านเนื้อหาสาระ 2) ด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ 3) ด้านผู้เรียน และ 4) ด้านสื่อการเรียนการสอน/บทเรียน ซึ่งแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยนำค่าระดับที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

ผลเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ มีรายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียน โดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	(\bar{X})	S.D.	t-test	Sig.
ก่อนเรียน	30	20	9.83	1.34	-35.82*	.000
หลังเรียน	30	20	16.90	1.06		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังเรียนเท่ากับ 16.90 คะแนน (S.D. = 1.06) ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนมีค่า เท่ากับ 9.83 คะแนน (S.D. = 1.34) ค่าทดสอบ t-test มีค่าเท่ากับ -35.82 แสดงว่าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาการโรงแรม ที่มีต่อการเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านเนื้อหาสาระ			
1) เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ	4.53	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
2) เนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.60	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
3) บทเรียนมีเนื้อหาที่นักเรียนพบเจอได้ในชีวิตประจำวันและในการทำงาน	4.50	0.57	พึงพอใจมาก
รวม	4.54	0.28	พึงพอใจมากที่สุด
2. ด้านกิจกรรม			
4) กิจกรรมที่มีขั้นตอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก	4.47	0.51	พึงพอใจมาก
5) กิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจของนักเรียน	4.53	0.51	พึงพอใจมากที่สุด

ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม บทบาทสมมติ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึง พอใจ
6) กิจกรรมดีช่วยให้ให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น	4.60	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
7) กิจกรรมดีช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้จริง	4.43	0.57	พึงพอใจมาก
รวม	4.51	0.26	พึงพอใจมากที่สุด
3. ด้านผู้เรียน			
8) บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนสนใจในการเรียนมากขึ้น	4.53	0.57	พึงพอใจมากที่สุด
9) บทบาทสมมติช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น	4.63	0.49	พึงพอใจมากที่สุด
10) บทบาทสมมติช่วยสร้างความมั่นใจให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษ ได้มากขึ้น	4.60	0.56	พึงพอใจมากที่สุด
11) บทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษดีขึ้น	4.50	0.57	พึงพอใจมาก
รวม	4.57	0.28	พึงพอใจมากที่สุด
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน/บทเรียน			
12) สื่อการสอนมีความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน	4.57	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
13) สื่อการสอนช่วยส่งเสริมทักษะการพูดของนักเรียนได้มากขึ้น	4.57	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
14) สื่อการสอนช่วยกระตุ้นให้นักเรียนสนใจในเนื้อหามากขึ้น	4.53	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
15) สื่อการสอนช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนง่ายขึ้น	4.63	0.50	พึงพอใจมากที่สุด
รวม	4.58	0.20	พึงพอใจมากที่สุด
สรุปโดยรวม	4.55	0.19	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มนักเรียนตัวอย่าง 30 คนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.19) เมื่อพิจารณา ความพึงพอใจแยกเป็นด้าน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดในทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุดได้ดังนี้ ลำดับที่ 1 ความพึงพอใจด้านสื่อการเรียนการสอน/บทเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.20) ลำดับที่ 2 ความพึงพอใจด้านผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.28) ลำดับที่ 3 ความพึงพอใจด้านเนื้อหาสาระอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.28) และ ลำดับที่ 4 ความพึงพอใจด้านกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.26)

อภิปรายผลวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก

1.1 วิธีการสอนพูดในขั้นตอนของกิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยนำมาใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับของนักเรียน ช่วยเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาแก่ผู้เรียนทั้งด้านคำศัพท์ การออกเสียง และรูปประโยคที่จำเป็น ทำให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ เข้าใจหลักและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมก่อนนำไปใช้ในกิจกรรมบทบาทสมมติ นอกจากนั้นยังสามารถนำไปปรับใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันและในการทำงานได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (1991) ที่ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนพูดว่า ผู้สอนควรแนะนำและให้ความรู้เกี่ยวกับภาษาใหม่ที่ผู้เรียนไม่คุ้นเคย ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมาย รูปแบบและวิธีใช้ เช่น การฝึก การออกเสียงที่ถูกต้องโดยการให้ออกเสียงตาม การฝึกใช้คำศัพท์และรูปประโยคผ่านกิจกรรมเพื่อให้ ผู้เรียนฝึกใช้ภาษา และยังสอดคล้องกับ Harmer (2008) ที่กล่าวว่า การพูดภาษาอังกฤษไม่ใช่แค่ ความรู้ในภาษาเพียงอย่างเดียว ต้องมีความสามารถในการผลิตภาษาและเข้าถึงจุดสำคัญของภาษา เพื่อใช้ในการสื่อสารได้ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของน้ำเสียง ระดับความเร็วในการพูด ท่าทางและความรู้สึก เข้าใจหน้าที่ของคำหรือวลีต่าง ๆ ว่าใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ใด

1.2 กิจกรรมการฝึกพูดภาษาอังกฤษสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาเพื่อเพิ่มความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอย่างเป็นธรรมชาติอย่างเช่นวิธี drilling ในการฝึกถาม-ตอบ ฝึกรูปประโยค และการถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบ ช่วยแก้ไขการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ Richards and Rogers (1986) ที่กล่าวถึงการสอนพูดแบบ Situational Language Teaching ว่า ผู้เรียนฝึกความสามารถในการพูดโดยการออกเสียงตามทั้ง แบบรายบุคคลและแบบกลุ่ม การฝึกให้ผู้เรียนถามคำถามและตอบคำถามโดยการให้ตัวอย่างและกระตุ้นให้ผู้เรียนพูดออกมา รวมถึงมีการแก้ไขข้อผิดพลาดในการพูดในขณะที่ฝึก เช่น การออกเสียง คำศัพท์ และรูปประโยคให้แก่ผู้เรียนจะเป็นแนวทางในการใช้ภาษาให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

1.3 นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนมากขึ้น ด้วยเหตุผลนี้ทำให้นักเรียนมีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากกิจกรรมบทบาทสมมติเป็นรูปแบบที่กำหนดบทบาทสมมติในหัวข้อที่เป็นสถานการณ์จริงที่นักเรียนสามารถพบเจอในชีวิตประจำวันและอาจพบเจอได้ในการออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาทิเช่น การรับโทรศัพท์ การบริการอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Islam and Islam (2012) ได้ให้ผลการวิจัยสนับสนุน เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดที่เรียนรู้ผ่านกิจกรรมบทบาทสมมติที่ส่งเสริมความคล่องแคล่วไว้วางใจ ภายหลังจากการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมตตินักเรียนมีพัฒนาการในด้านการพูดดีขึ้น อีกทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาทักษะการพูดเนื่องจากเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจ ในการพูดมีความมั่นใจในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วมากขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Joyce & Weil (2001) อ้างถึงในกาญจนา คุณารักษ์ (Kunarak, 2015) กล่าวถึงบทบาทสมมติไว้ว่าเป็นกิจกรรมสนับสนุนการเรียนรู้ที่เป็นการแสดงที่สวมบทบาทเสมือนชีวิตจริง จะเป็นตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจบทบาทของชีวิตจริง และนักเรียนสามารถ

ตอบสนองทางอารมณ์และพฤติกรรม และยังเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทักษะการพูดอย่างมีประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่งอีกด้วย

2. จากผลการวิจัยข้อที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.19) โดยสามารถอภิปรายผลในแต่ละด้านดังนี้

2.1 นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านสื่อการเรียนการสอน/บทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.20) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจในสื่อการเรียนการสอน/บทเรียน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจในบทเรียนง่ายขึ้น และกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจมากขึ้นอีกด้วย อาจเนื่องมาจากในการแสดงบทบาทสมมติ นั้น นักเรียนได้ใช้สื่อจริงและอุปกรณ์จริงประกอบการแสดง การแต่งตัวตามบทบาท รวมถึงการจัดสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความจริงซึ่งเป็นปัจจัยที่ตรงตามความต้องการในหัวข้อต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับ (Ladousse, 1987: 226) กล่าวถึงบทบาทสมมติว่า ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงเป็นคนอื่นเป็นเทคนิคที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนที่กลัวและขาดความมั่นใจในการพูด อีกทั้งการได้แต่งตัวตามบทบาทอาจเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียน สนใจในเนื้อหาและช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

2.2 นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.28) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมพูดภาษาอังกฤษในครั้งนี้ ว่าสามารถเป็นแนวทางในการพัฒนาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาจนเกิดความมั่นใจและเกิดความคุ้นเคย เข้าใจในวิธีการใช้ภาษา นอกจากจะทำให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในการแสดงบทบาทสมมติได้แล้ว ยังสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันและการฝึกประสบการณ์อาชีพได้อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Eckard and Mary Kearny (1981), Littlewood (1995) และ Revell (1979) ที่กล่าวว่า บทบาทสมมติว่าเป็นการแสดงออกที่เป็นไปเองตามธรรมชาติของแต่ละบุคคลที่ตอบสนองต่อผู้อื่นในสถานการณ์ที่สมมติที่กำหนดขึ้นมา ซึ่งผู้มีส่วนร่วมหรือผู้แสดงรู้มาก่อนว่าเนื้อหาหรือหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับอะไร เป็นการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ยึดข้อมูลหรือบทบาทที่นำมาเป็นหลักเป็นการแสดงออกมาในรูปแบบการฝึกจนเกิดความชำนาญและมีความมั่นใจในการใช้ภาษา มากไปกว่านั้น หากมีการฝึกฝนที่เพียงพอและได้รับการส่งเสริมที่ถูกต้อง เมื่อผู้พูดได้เรียนรู้การใช้ภาษาถูกต้องจะส่งผลให้ทักษะในการพูดภาษาจะเกิดขึ้นได้เป็นและยังสอดคล้องกับ Ladousse (1997) ที่กล่าวว่ากิจกรรมบทบาทสมมติทำให้ผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น และเป็นกิจกรรมที่พัฒนาผู้เรียนหลายรูปแบบ ผู้เรียนกล้าแสดงความรู้สึก ข้างในตัวผู้เรียนและเป็นการให้โอกาสผู้เรียนที่ไม่กล้าแสดงความคิดเห็นได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

2.3 นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.28) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจต่อความน่าสนใจ ความยากง่ายเหมาะสมกับนักเรียน และนักเรียนพบเจอได้ในชีวิตประจำวันและในการทำงาน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเนื้อหาจากบทเรียนที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นมีรูปแบบที่เป็นแนวทางเดียวกันกับขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ อย่างชัดเจน โดยเนื้อหาในบทเรียนมีความเชื่อมโยงของแต่ละขั้นตอนจนสามารถนำไปใช้พูดได้ในขั้นของกิจกรรมบทบาทสมมติได้ รวมถึงวิธีการ

สอนที่เป็นขั้นตอนเพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนผ่านตัวอย่างสถานการณ์จากบทสนทนา นอกจากนี้มีแบบฝึกหัดเพื่อช่วยในการเตรียมความพร้อมในการใช้ภาษาที่หลากหลายทั้งในด้านคำศัพท์ และรูปประโยคที่จำเป็นของแต่ละบทเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างบทสนทนาด้วยตนเองในชั้นแสดงกิจกรรมบทบาทสมมติและนำภาษาที่ฝึกฝนไปใช้ได้จริงอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ Richards and Rodgers (1986) ที่กล่าวว่า การฝึกฝนผ่านกิจกรรมต่าง ๆ จะทำให้นักเรียนเกิดความคุ้นเคยกับภาษาทั้งเรื่องของคำศัพท์และรูปประโยคที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจจะสอนผ่านการสาธิตหรือการให้ตัวอย่าง รวมถึงกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การถาม-ตอบ เพื่อให้ความสามารถในการใช้ภาษาเกิดขึ้นผ่านกระบวนการ นักเรียนจะสามารถตระหนักและเข้าใจกฎและรูปแบบของภาษาจากบริบทที่สอนได้

2.4 นักเรียนมีความพึงพอใจในด้านกิจกรรมบทบาทสมมติ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, $S.D. = 0.26$) โดยนักเรียนมีความพึงพอใจที่กิจกรรมช่วยส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ กระตุ้นให้เกิดการอยากเรียน ช่วยให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น และยังช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปใช้ได้จริง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย ซึ่งตรงกับความคิดของ (Brown, 2001: 258) ที่ว่า ครูควรคัดเลือกกิจกรรมที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน โดยคำนึงถึงพื้นฐานประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถของนักเรียน เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาและมีส่วนร่วมในบทบาทจะทำให้มีการพัฒนาได้มากที่สุด และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งการแสดงความคิดเห็น การสร้างบทสนทนาของตนเองตามความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีความแตกต่างจากการชั้นเรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้เรียนมา นอกจากนี้นักเรียนมีความพึงพอใจในขั้นตอนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก อาจเนื่องมาจาก ขั้นตอนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น 3 ขั้นตอนได้แก่ 1) ขั้นก่อน 2) ขั้นสาธิตและดึงความรู้ และ 3) ขั้นฝึกและทบทวน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกเพื่อเตรียมความพร้อมและเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอย่างเป็นขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ Mason (2006) ที่กล่าวว่าถ้ากิจกรรมบทบาทสมมติดำเนินการอย่างถูกต้องเหมาะสมจะเป็นกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพในการกระตุ้นการเรียนรู้และทำให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์และใช้ ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Ments (1989) ที่กล่าวว่า กิจกรรมบทบาทสมมติเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานในลักษณะเรียนปนเล่น ช่วยทำให้นักเรียนได้เรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษได้อย่างไม่เครียด ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างมีความสุข และยังส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษ สูงขึ้น นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของรสสุคนธ์ โทอุบล (Thoaubon, 2019) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อ พัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ และการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

ข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนการสอน

1. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรกำหนดเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการใช้ภาษาได้อย่างเต็มที่ในชั้นก่อน กิจกรรม ซึ่งจะทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานและเกิดความมั่นใจมากขึ้น ในขณะที่ทำกิจกรรมบทบาทสมมติ

2. ในการทำกิจกรรมบทบาทสมมติ นักเรียนที่เรียนเก่งผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่เรียนอ่อน แต่อย่างไรก็ตาม นักเรียนที่เรียนอ่อนบางคนผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดหลังการทดลอง เนื่องจากได้จับคู่กับนักเรียนที่เรียนเก่งและพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนกว่าจึงทำให้การสนทนาคำเนินต่อไปโดยไม่ติดขัด สำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเอง จะมีผลสัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นน้อย ดังนั้น ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรหลีกเลี่ยงที่จะให้นักเรียนที่เรียนอ่อนจับคู่กันเอง

3. ในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ควรใช้กับชั้นเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่มาก เพื่อจะได้ควบคุมชั้นเรียนและให้คำปรึกษากับนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปอาจต่อยอดบทเรียนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติในสถานการณ์จำลองที่ไม่เกี่ยวกับการโรงแรม เช่น สถานการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว สถานการณ์เกี่ยวกับการชางอุตสาหกรรม เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาได้ในหลากหลายสถานการณ์

2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการบูรณาการ การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

References

- Adams, J. D., Mabusela, M. S. (2013). "Employing Role-playing in Teaching and Learning: A Case of Higher Education." *South African Journal of Higher Education*, 27, 3 January 2013: 489.
- Arham, R. (2016). "The Use of Role Play to Improve Teaching Speaking." *International Journal of Scientific and Research Publications*: 239-241.
- Brown, H. D. (2001). *Teaching by Principles. An Interactive approach to Language Pedagogy*. Englewood Cliffs: Prentice Hall.
- Chaursiya, B. (2012). *Effectiveness of Role Play Technique in Teaching Dialogue*. Faculty of Education Tribhuvan University Kirtipur, Kathmandu.
- Donkaewbua, S. (2015). *Linguistics for English Teachers*. Bangkok: Chulalongkorn University. (in Thai)
- Eckard, R., Kearny, M. (1981). *Teaching Conversational Skills in ESL*. Washington: Center of Applied Linguistics.
- Hammer, J. (1991). *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman Publishing.
- _____. (2008). *The Practice of English Language Teaching*. 4th ed. Harlow: Longman Publishing.
- Harris, D. P. (1974). *Testing English as a Second Language*. New York: Mc. Graw Hill.
- Intanon, K. (2013). *English Speaking Skills of Grade VIII Students Using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT)*. Master of Education Thesis Program in Curriculum and Instruction Faculty of Education Khon Kaen University. (in Thai)
- Islam P., Islam T. (2012). "Effectiveness of role play in enhancing the speaking skills of the learners in a large classroom. An investigation of tertiary level students." *Stamford Journal of English*, 7, 218-233. Retrieved from <https://doi.org/10.3329/sje.v7i0.14475>.
- Joyce, B., Weil, M. (2001). *Models of teaching*. 5th ed. Massachusetts Pearson Allyn and Bacon.
- Kunaruk, K. (2015). *Instructional design*. Nakhon Pathom: Silpakorn University Press. (in Thai)
- Ladousse, G.P. (1997). *Role Play*. Oxford: Oxford University Press.
- Ladousse, G.P. (1987). *Role Play - Resource Books for Teachers*. Oxford University Press.
- Littlewood, William. (1995). *Communicative Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.

- Mason, P. (2006). "New approaches to role-play in the communication classroom." *Nanzan Junior College Journal*, 34: 89–108.
- Ministry of Education. (2009). *The Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: Printing Press of the Agricultural Co-operative Federation of Thailand, Ltd. (ACFT)
- Ments, V. M. (1989). *The Effective Use of Role-Play: Practical Techniques for Improving Learning*. London: Kogan Page.
- National Institute of Educational Testing Service (Public Organization). (2019). *National educational test report Vocational Education (V-NET) Level 3 Vocational Certificate Students*. [Online]. Retrieved March 3, 2022, from <https://www.niets.or.th/th/>
- Nunan, David. (1991). *Language Teaching Methodology: A textbook for teachers*. New York: Prentice Hall.
- _____. (2003). *Practical English Language Teaching*. McGraw–Hill Education.
- Office of the Basic Education Commission. (2014). *Guidelines for the announcement of the Ministry of Education: Reform Policy for Teaching English*. Bangkok: Chamchuree Products Co., LTD. (in Thai)
- Office of the Vocational Education Commission. (2014). *The Vocational Education 2013*. Bangkok: Minburi Technical College.
- Paesupat, S. (1998). *The Comparison of Abilities in Listening to different English genres of first year students at the Vocational Certificate Level in Commercial Colleges under the Vocational Department, Bangkok Metropolis*. Master of Education Program in Teaching English as a Foreign Language, Faculty of Education, Chulalongkorn University. (in Thai)
- Revell, J. (1979). *Teaching techniques for communicative English*. Malaysia: Macmillan Press, Ltd.
- Richards, J. C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. Cambridge: Cambridge University Press.
- _____. (2008). *Teaching Listening and Speaking From Theory to Practice*. Cambridge University Press.
- Richards, J. C., Rodgers, T. S. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. [Press release]

- Richards, J. C. (1985). *The Context of Language Teaching*: Cambridge University Press.
- Thoabon, R. (2019). *Effects of using Role-Play Activities in Learning and Teaching Management to Development English Speaking Abilities for Learners of English for Communication Course*. Master of Education Program in English Language Teaching, Faculty of Education, Silpakorn University. (in Thai)
- The Thailand Research Fund (TRF). (2012). *Column ASEAN Insight: English skills with ASEAN*. [Online]. Retrieved July 3, 2012, from http://pr.trf.or.th/index.php?option=com_content&view=article&id=1172:2012-07-03-06-35-14&catid=76:asean-insight-&Itemid=100.
- Ur, Penny. (1966). *A course in Language Teaching: Practice and Theory*. Cambridge: Cambridge University Press.